Klarläggande till SPELREGLERNA

Innehållsförteckning

		Sida
1.	Utförande av frikast efter slutsignal (2:4-6)	54
2.	Timeout (2:8)	54
3.	Lag-timeout (2:10)	55
4.	Passivt spel (7:11 - 12)	57
5.	Avkast (10:3)	61
6.	Definition av klar målchans (14:1)	62
7.	Spelavbrott genom tidtagare/ delegat (18:1)	62
8.	Skadad spelare	63

SVENSKA HANDBOLLFÖRBUNDET

1. Utförande av frikast efter slutsignal (2:4-6)

I många fall är det lag som har möjligheten att lägga ett frikast sedan speltiden löpt ut inte verkligt intresserad av att försöka göra mål - antingen för att matchen redan

är avgjord eller för att platsen för frikastet är för långt ifrån motståndarnas mål. Även om reglerna formellt föreskriver att frikastet ska läggas bör domarna visa gott omdöme och betrakta frikastet utfört om en spelare som är i ungefär rätt position helt enkelt låter bollen falla eller lämnar den till domarna.

I de fall där det står klart att laget vill försöka att göra mål måste domarna försöka finna ett läge mellan att tillåta denna möjlighet (även om det föreligger en mycket liten sådan) och att se till att situationen inte urartar i en tidskrävande och frustrerande ”teater”. Detta betyder att domarna bör se till att få spelarna från de båda lagen i de rätta positionerna bestämt och snabbt så att frikastet kan genomföras utan försening. Bestämmelserna i regel 2:5 som gäller spelarnas placering och byten måste respekteras (4:5 och 13:7).

Domarna måste också vara mycket observanta och bestraffa förseelser av de båda lagen. Ihållande ojusthet av försvararna måste bestraffas (15:4, 15:9, 16:1b, 16:3d). Dessutom bryter anfallande spelare ofta mot reglerna för utförande av frikastet det vill säga en eller flera spelare överskrider frikastlinjen efter signal innan kastet utförts (13:7, tredje stycket) eller genom att kastaren faktiskt rör sig eller hoppar när han kastar (15:1, 15:2, 15:3).

Det är mycket viktigt att inte godkänna något mål som gjorts på ett felaktigt sätt.

2. Timeout (2:8)

Bortsett från situationer angivna i regel 2:8 då timeout obligatoriskt ska ges förväntas domarna med omdöme avgöra behovet av timeout även i andra situationer. Några typiska situationer där timeout inte är obligatoriskt men ändå i normala fall bör ges är:

a) yttre händelser till exempel golvet måste torkas;
b) en spelare tycks vara skadad;
c) ett lag klart fördröjer spelet till exempel när laget fördröjer utförandet av ett formellt kast eller när en spelare kastar bort bollen eller inte släpper den;
d) om bollen berör taket eller ett föremål ovanför spelplanen (11:1) och bollen tar en sådan riktning att den flyger långt bort från det ställe där inkastet ska läggas och detta förorsakar ett ovanligt dröjsmål.
e) Byta utespelare mot målvakt för att utföra ett 7-meterskast.

När domarna avgör behovet av en timeout i dessa eller andra situationer bör de först och främst bedöma om ett spelavbrott utan timeout skulle kunna ge en otillbörlig nackdel för ett av lagen. Om till exempel ett lag leder med ett stort försprång sent i matchen torde det inte vara nödvändigt med timeout för ett kort spelavbrott för att torka golvet. Om på liknande sätt ett lag skulle få en

nackdel genom utebliven timeout men detta lag av något skäl självt är vållande till förseningen eller den bortslösade tiden föreligger uppenbarligen inget skäl för en timeout.

En annan viktig omständighet är den förväntade tiden för avbrottet. Tidslängden för ett avbrott förorsakat av en skada är ofta svår att bedöma, varför det synes säkrare att ge timeout. Omvänt bör domarna inte vara för snabba med timeout bara därför att bollen lämnat spelplanen. I sådana fall kommer bollen ofta tillbaka och är klar att omedelbart bli spelad. Om detta inte sker ska domarna sträva efter att snabbt få reservbollen i spel (3:4) för att därigenom göra timeout onödig.

3. Lag-timeout (2:10)

Varje lag har rätt till en lag-timeout på en (1) minut i varje halvlek av den ordinarie speltiden (dock inte i förlängningar).

Ett lag som önskar begära lag-timeout måste göra det genom att en ledare placerar ett ”grönt kort” på bordet framför tidtagaren. (Ett grönt kort med ungefärliga mått 15 x 20 cm och med ett stort ”T” på varje sida rekommenderas).

Ett lag får endast begära lag-timeout när det är i besittning av bollen (när bollen är i spel eller under ett avbrott). Förutsatt att laget inte förlorar bollinnehavet innan tidtagaren får tid att stoppa klockan och blåsa (i vilket fall det gröna kortet lämnas tillbaka till laget) ska laget beviljas sin lag-timeout omedelbart.

Tidtagaren avbryter vid lag-timeout spelet genom att blåsa i pipan, stoppa klockan (2:9), och peka med utsträckt arm på det lag som begärde lag-timeout. Det gröna kortet placeras på den sidan av bordet där det lag som begärt lag- timeout finns och förblir där under tiden för timeouten.

Domarna bekräftar lag-timeouten, tidtagaren startar en separat klocka för att kontrollera tiden för timeouten. Sekreteraren för in tiden för lagtimeouten i matchprotokollet för det lag som begärde den.

Under lag-timeouten förblir spelarna och ledarna i höjd med sitt avbytarområde antingen på spelplanen eller i avbytarområdet. Domarna uppehåller sig i spelplanens mitt, men en av dem bör gå till tidtagarbordet för avstämning.

När det gäller bestraffningar under regel 16, är en lag-timeout definierad som en del av speltiden (16:10) alla osportsliga beteenden och andra förseelser bestraffas på normalt vis. Det saknar betydelse i detta sammanhang om de berörda spelarna/ ledarna befinner sig på eller utanför spelplanen. Likartat kan en varning, utvisning eller diskvalifikation enligt reglerna 16:1-3 och 16:6-9 ges för osportsligt uppträdande (8:7-10) eller för agerande enligt regel 8:6b.

Efter 50 sekunder ger tidtagaren en akustisk signal som betyder att spelet ska återupptas inom 10 sekunder.

Lagen måste vara redo att fortsätta spelet när tiden för lag-timeout går ut. Spelet återupptas antingen med det kast som svarar mot situationen som förelåg när timeout gavs eller, om bollen var i spel, med frikast för det lag som begärde timeout från den plats där bollen var vid tidpunkten för spelavbrottet.

Ett lag kan begära lag-timeout direkt genom att trycka på en knapp tillhörande en elektronisk utrustning i stället för att använda gröna kort. Utrustningen är direkt kopplad till den officiella resultattavlan. När man tryckt på knappen så stannas tiden omedelbart. För att alla ska uppfatta lag-timeouten indikeras den också med en signal. För vidare detaljer, se bestämmelserna avseende lag-timeout med stöd av elektronisk utrustning.

När domaren ger signal ska tidtagaren återigen starta klockan.

SHF kommentar:
Elektronisk utrustning för lag-timeout används i normalfallet inte i svensk handboll. Eventuella undantag meddelas av SHF.

Observera: *Om IHF, kontinentförbund eller nationellt förbund önskar tillämpa avvikelse från regel 2:10 gäller följande reglemente: Varje lag har möjlighet att använda tre (3) lag-timeouter, gäller dock inte vid eventuella förlängningar. Man kan inte använda mer än två (2) lag- timeouter för respektive halvlek under ordinarie speltid. Mellan två lag-timeouter för ett lag måste motståndarlaget ha varit i besittning av bollen. Tre (3) gröna kort, numrerade med 1, 2 och 3, är tillgängliga för respektive lag.*

Lagen erhåller kort nummer ”1 och 2” i första halvlek och kort nummer ”2 och 3” i den andra halvleken, förutsatt att laget inte använt mer än ett (1) kort i första halvlek. Om laget använt kort nummer ”1 och 2” erhåller dom kort nummer ”3” inför den andra halvleken.

Under de sista fem (5) minuterna av den ordinarie speltiden är det endast tillåtet med en (1) lag-timeout för respektive lag.

4. Passivt spel (7:11-12)

A. Allmänna riktlinjer

Allmän spelidé

Med reglerna om passivt spel strävar IHF efter att främja attraktiva spelstilar med högt tempo (kontring, snabba avkast), få avbrott (kontinuitet) och en bra balans mellan anfall och försvar. Domare bör därför belöna aktivt försvar som inte involverar ojust spel när de värderar passivt spel. Faser av snabbt spel som tydligt syftar till att skapa målchanser bör inte ingå i den omedelbara värderingen av passivt spel.

Syften

Tillämpningen av reglerna om passivt spel har följande syften:

- minska händelselösa faser i spelet (exempel: spelare som långsamt går från sin egen planhalva till motståndarnas halva; taktiskt spel i anfall som enbart används för att vinna tid;
- förhindra oattraktiva spelmetoder och avsiktliga förseningar i spelet;
- minska antalet avbrott i spelet;
- främja aktivt, bollinriktat försvar som syftar till att vinna bollen och avbryta motståndarnas anfall utan att begå regelbrott. Det kräver att domarna känner igen och bedömer passiva metoder på ett konsekvent sätt genom hela matchen.

Situationer

Passivt spel kan uppstå i alla faser av ett lags anfall, inklusive till exempel:

- när bollen flyttas långsamt över planen;
- under den första positionsattacken (dvs. normal uppbyggnadsfas);
- efter misslyckade anfallsaktioner eller anfallsaktioner som avbryts av ett frikast (dvs. kortare uppbyggnadsfas);
- efter avbrott i spelet (t.ex. lagtimeout).

Passivt spel används typiskt sett oftare i följande situationer:

- ställningen är jämn mot slutet av en match;
- ett lag måste spela i numerärt underläge (fem mot sex; fyra mot sex; eller andra exempel);

- spel med tomt mål: anfallande laget spelar utan målvakt (sju mot sex; sex mot sex; andra exempel);
- aktivt försvar förstör/avbryter anfallstempot och förhindrar en målinriktad tempoändring (se detaljerade kriterier);
- olika prestationsnivåer hos de båda lagen (generell överlägsenhet hos ett lag, särskilt i försvar);
- misslyckade anfallsaktioner av ett lag under en längre tidsperiod.

Observation av passivt spel

Olika observationskriterier måste tillämpas på alla delar av ett lags anfall, från att de får bollen tills de förlorar den, för att känna igen och värdera tendens till passivt spel. Det finns dock särskilda situationer där domare omedelbart kan döma passivt spel. De kriterier som nämns i följande specifikationer gäller sällan ensamma utan måste i allmänhet bedömas i sin helhet av domarna. Oavsett detta finns det situationer (se kapitel E) där domarna omedelbart kan besluta om direkt passivt spel.

Observera: Även om det inte är möjligt att döma passivt spel när bollen är ur spel bör handlingar av laget i besittning av bollen också beaktas i sådana situationer när spelet inte har avbrutits.

Domarnas bedömning av en tendens till passivt spel bör baseras på följande kriterier:

- allmänna kriterier före match (matchens särskilda betydelse (ranking, betydelse av slutresultat, knockout-system, etc.), allmän karaktär för matchen, etc.);
- ytterligare kriterier i den specifika matchsituationen (tid, aktuell ställning, matchutveckling, bestraffningar, förlängning, prestation av lagen, etc.);
- faser av spelet (snabbt spel med kontringar (första, andra och tredje fas), snabba avkast, första uppställda anfall med normal uppbyggnadsfas, kortare uppbyggnadsfas (omorganisering);
- särskilda observationskriterier i de olika spelfaserna (se kapitel B. Användningen av förvarningssignalen).

Särskilt måste effekterna av aktivt försvarsarbete i enlighet med reglerna alltid beaktas.

B. Tillämpning av förvarningstecken

Förvarningstecknet bör särskilt visas i följande situationer:

1. **Efter att ha återfått bollbesittning: spelare går långsamt från sin egen planhalva till motståndarens planhalva**

Passivt spel kan uppkomma redan när ett lag vinner bollinnehav på sin

egen planhalva. Ett viktigt observationskriterium i detta avseende är hur laget rör sig över planen från sin egen planhalva till motståndarens planhalva. Detta gäller också i situationer där bollen inte är i spel (se även klarläggande nr 2).

Observera: Liknande situationer kan också uppstå under uppställda anfall för att sakta ner försvaret. Ett typiskt observationskriterium är:

- Efter att ha återfått bollbesittning går spelarna långsamt från sin egen planhalva till motståndarens planhalva

Observera: Domarna kan visa förvarningstecknet i början av den första uppställda attacken, med en normal uppbyggnadsfas, om bollen passas mycket långsamt in på motståndarens planhalva.

2. En spelare fördröjer utförandet av ett formellt kast

Exempel:

- fördröja ett frikast (genom att låtsas att inte veta rätt plats eller annat beteende);

- fördröja ett avkast (genom att målvakten långsamt hämtar bollen, genom en avsiktligt felaktig passning till mitten eller genom att långsamt gå till mitten med bollen);

- fördröja ett målvaktskast eller ett inkast.

Observera: Domarna ska instruera lagen att avstå från sådana fördröjningar så snart de märker dem.

Förvarningstecknet kan inte visas så länge bollen är ur spel; det kan visas så snart bollen är i spel igen. Tiden då bollen var ur spel bör dock betraktas som en del av den kortare/längre uppbyggnadsfasen.

I specifika situationer (t.ex. strax före slutet av matchen, numerärt underläge) rekommenderas domarna att ta en timeout i stället för att låta klockan gå. Spelet återupptas sedan i enlighet med spelsituationerna före avbrottet.

3. Förvarningstecken i samband med sent byte under den normala uppbyggnadsfasen

Typiska observationskriterier är:

- alla spelare har redan tagit sina anfallspositioner;

- laget börjar uppbyggnadsfasen med förberedande passningar;

- vid denna tidpunkt gör laget ett byte.

Observera:

Domarna ska vara säkra på att det är en anfallande utespelare som byts ut och inte målvakten som kommer in igen (ingen påverkan på potentiellt passivt spel).

- Ytterligare kriterium: Laget väntar på den inbytta spelaren.

Kommentar:

Ett lag som startar sitt anfall med en snabb omställning (kontring, snabbt avkast) från sin egen planhalva, men misslyckas med att få en omedelbar målchans efter att ha nått motståndarnas planhalva, kan göra ett snabbt byte av en eller flera spelare under övergången till den normala uppbyggnadsfasen, vilket inte ska betraktas som passivt spel av domarna.

4. Förvarningssignal under en överdrivet lång uppbyggnadsfas i uppställt anfall

I princip får varje lag förbereda ett uppställt anfall med motsvarande uppbyggnadsfas innan de påbörjar en riktad anfallsaktion med tempoändring. Det finns två olika uppbyggnadsfaser:

Första uppställda anfallet med en normal uppbyggnadsfas

Efter att ha tagit bollen i besittning sker lagets första uppställda anfall på motståndarnas planhalva om inget man-mot-man-försvar spelas av försvararna på det anfallande lagets planhalva (möjligen även efter en misslyckad kontring eller snabbt avkast). Detta första uppställda anfall kan ta längre tid, till exempel p g a spelarbyten.

Karakteristiska drag för den normala uppbyggnadsfasen i det första uppställda anfallet är:

- spelarbyten;

- spelarna tar sina positioner i det uppställda anfallet;

- förberedande passningar och/eller taktiska anfallsaktioner (t.ex. övergångar, förflyttningar utan tempoändring) med taktiska överenskommelser (kommunikation) inom det anfallande laget;

- förberedelse och påbörjan av en riktad taktisk anfallsaktion (exempel: start med individuella aktioner (en mot en) eller kooperativa taktiska medel (övergångar, förflyttningar) etc.).

Observera:

Efter en förberedande uppbyggnadsfas fungerar följande kriterier som indikatorer för att avgöra om ett lag påbörjar en riktad taktisk anfallsaktion:

- riktad tempoändring i alla anfallsaktioner (passningar, löpningar, etc.);

- anfallsaktioner mot målet i farliga zoner;

- aktioner där anfallare tar kontakt med försvararna (t.ex. försvarare håller och/eller blockerar anfallare regelvidrigt).

Kortare uppbyggnadsfaser

Det finns två olika situationer där det anfallande laget kan starta nästa riktade anfallsaktion från en kortare uppbyggnadsfas:

1. Spelet fortsätter efter ett misslyckat anfallsförsök (misslyckat försök utan avbrott i spelet (t.ex. formellt kast)).

Efter en uppbyggnadsfas spelar det anfallande laget en riktad taktisk anfallsaktion med tempoändring, som dock inte leder till att anfallet fullbordas (ingen målchans, det anfallande laget återfår bollen efter ett missat eller blockerat skott, etc.).

2. Efter en riktad taktisk anfallsaktion avbryts spelet och fortsätter med ett formellt kast (frikast, inkast, etc.).

Följande gäller för båda situationerna:

Det anfallande laget kan spela en annan uppbyggnadsfas för att omorganisera sig och förbereda nästa riktade taktiska medel. Men denna nästa uppbyggnadsfas måste vara kortare.

Ytterligare kriterium: En kortare uppbyggnadsfas rekommenderas att bestå av fyra till sex passningar efter ett frikast, ett inkast eller ett målvaktskast efter ett skott på mål som blockeras av försvararna.

Spelets fortsättning i olika situationer

Den följande tabellen ger en översikt av olika situationer som antingen kan börja med en normal eller kortare uppbyggnadsfas.

Tabell 1: Spelets fortsättning i olika situationer

Situation	Spelet fortsätter med	
	Lång uppbyggnad	Kort uppbyggnad
Snabbt spel		
Snabb omställning/snabbt avkast (första, andra, tredje fas) – avbrott genom frikast eller avslut och övergång till uppbyggnadsfas	X	
Snabb omställning/snabbt avkast – avsiktlig övergång från tredje fas till uppställt spel (flera passningsfaser med målinriktade taktiska aktioner) avbrott genom frikast eller avslut och övergång till uppbyggnadsfas	X	
Snabb omställning/snabbt avkast – avsiktlig övergång från tredje fas till uppställt spel – låtsas övergå till normal uppbyggnadsfas – målinriktad slutlig aktion – avbrott med frikast	X	
I början av uppställt spel		
Normal uppbyggnadsfas - taktiska medel med misslyckad tempoändring – omorganisation (utan avbrott)		X
Normal uppbyggnadsfas - taktiska medel med misslyckad tempoändring – avbrott genom frikast		X
Normal uppbyggnadsfas - taktiska medel med misslyckad tempoändring – blockerat skott eller passning (det anfallande laget behåller bollinnehavet) Observera: Bollen är fri för en kortare tid		X
Under ett (längre) uppställt anfall		
Frikast/inkast efter en kortare uppbyggnadsfas		X
Misslyckad attack efter kortare uppbyggnadsfas – spelet fortsätter		X
Kort uppbyggnadsfas – taktiska medel med misslyckad tempoändring – blockerat skott eller pass – (det anfallande laget behåller		X

bollinnehavet) Observera: Bollen är fri för en kortare tid		
Lag-timeout		
Lag får bollinnehav på egen planhalva – omedelbar lag-TO	X	
Alla spelare i sina positioner och startar den första normala uppbyggnadsfasen – omedelbar lag-TO	X	
Normal uppbyggnadsfas - taktiska medel med misslyckad tempoändring – lag-TO		X
Särskilda situationer		
Utvisning för försvarande (**vare sig förvarningstecken visats eller inte**) – spelet fortsätter utan förvarningstecken	X	
7-meterskast – bollen räddas av målvakten – anfallande lag behåller bollinnehav – det uppställda spelet fortsätter	X	
Det anfallande laget skjuter mot mål (**vare sig förvarningstecken visats eller inte**) – bollen kommer i retur från målet eller målvakten direkt till det anfallande laget eller går till inkast för det anfallande laget	X	

C. Hur förvarningstecknet bör användas

Ett anfall börjar när ett lag kommer i besittning av bollen och anses över när laget gör mål eller förlorar bollinnehavet.

Förvarningstecknet gäller normalt för hela anfallet. Emellertid finns under anfallsperioden två situationer där bedömningen av passivt spel inte längre gäller och förvarningstecknet ska upphöra:

1. laget som är i besittning av bollen skjuter ett skott mot mål och bollen kommer tillbaka till anfallande lag från målställningen eller målvakten; eller det anfallande laget ges ett in- eller målvaktskast

2. en spelare eller ledare i det försvarande laget erhåller en personlig bestraffning enligt regel 16 på grund av en ojusthet eller osportsligt uppträdande.

   I dessa två situationer måste det bollförande laget tillåtas en ny normal uppbyggnadsfas.

Riktlinjer för att visa förvarningstecken

Förvarningssignalen ska inte visas:

- under tydliga och kraftfulla rörelser framåt framåtrörelser av det anfallande laget,

- när taktiska medel börjar med tempoändring.

Förvarningstecknet ska generellt inte visas omedelbart efter att ett frikast lagts. Det anfallande laget måste först ges möjlighet till en ny uppbyggnadsfas (se översikt i Tabell 1).

Spelsituationer där det är lämpligt att visa förvarningstecknet:

- passningar till bakre delen av planen;
- passningar till lagkamrater som rör sig bakåt;
- potentiella passningsvägar för spelaren med bollen blockeras aktivt av aktivt försvarsspel;
- spelaren med bollen vänder sig bort från målet.

Generellt gäller detta när drivet i spelet, tempot i det uppställda spelet eller de taktiska avsikterna förstörs.

D. Efter det att förvarningstecknet visats

När domarna visar förvarningssignalen för passivt spel har det anfallande laget maximalt fyra passningar på sig att avsluta anfallet med ett skott mot mål (7:11-12).

Observera:

Nationella förbund har rätt att tillämpa avvikande regler inom sina ansvarsområden när det gäller antalet passningar beroende på ålder och prestationsnivå. Det maximala antalet tillåtna passningar är sex.

Följande ageranden är inte att anses som passningar:

- Om ett försök till passning inte kan kontrolleras beroende på en regelförseelse av försvarande spelare.
- Om ett försök till passning styrs ut över sidlinjen eller den yttre mållinjen av en försvarsspelare.
- Ett skottförsök som blir blockerat av en motståndare och styrs över sidlinjen eller yttre mållinjen.

Observandum rörande det maximala antalet passningar

1. Före utförandet av den fjärde passningen:

- Om domarna dömer frikast eller inkast för det anfallande laget efter det att förvarningstecken har visats så bryts inte räkningen av antalet passningar.
- Om ett skott mot mål blockeras av en utespelare i det försvarande laget och bollen går tillbaka till anfallande lag (även som målvaktskast) så räknas det som en passning.

2. Efter utförandet av den fjärde passningen:

- Om ett frikast, eller inkast (eller målvaktskast) ges till anfallande lag efter den fjärde passningen har laget möjlighet till ytterligare en passning för att avsluta anfallet.

- Detsamma gäller om skottet som utförs efter den fjärde passningen blockeras av det försvarande laget och bollen styrs till en anfallande spelare eller ut över sidlinjen eller den yttre mållinjen. I de här fallen har det anfallande laget möjligheten att avsluta anfallet genom ytterligare en passning.

3. Före den femte passningen har levererats:

Domarna kan besluta om passivt spel i följande situationer:

- Spelaren med bollen står stilla och söker efter en möjlighet att passa under en längre tid;

- anfallarna försöker upprepade gånger att bli angripna av försvararna för att få ett frikast;

- anfallarna rör sig bakåt till bakre delen av planen;

- spelaren med bollen passar bollen till bakre delen av planen som ett resultat av aktivt försvarsspel;

- spelaren med bollen har ingen möjlighet att passa på grund av aktivt försvarsspel.

Särskilda situationer där domarna kan besluta om direkt passivt spel

1. Att avstå en klar målchans

I speciella situationer kan domarna när som helst besluta om direkt passivt spel mot det anfallande laget, även om de ännu inte har visat förvarningstecknet. Observationskriterier är:

- Anfallaren med bollen har en öppen direkt väg mot målet (öppna ytor).
- Det finns ingen nära motståndare mellan målet och anfallaren med bollen.
- Anfallare med bollen slutar att röra sig framåt och utnyttjar inte en klar målchans eller en chans att passa till en lagkamrat i en ännu bättre position. Domarna bör dock ta hänsyn till effekten av denna passning. Om en passning spelas till en lagkamrat i en bättre position kan direkt passivt spel inte dömas.

Typiska spelsituationer:
- Avbryta en snabb kontring (inga motståndare mellan anfallare och mål)
- Inte anfalla mot målet trots chansen för ett öppet genombrott mellan spelare och i situationer med man-mot-man försvar (stora öppna ytor).

2. Öppna lägen från kanten

I en situation med ett öppet läge där det finns tillräckligt med utrymme på kanten, hoppar kantspelaren in i målområdet med full kroppskontroll och bollkontroll (ingen kontakt eller påverkan av en motståndare). I stället för att skjuta på mål passar kantspelaren bollen tillbaka till en lagkamrat längre bak på planen (ingen direkt anfallssamarbete mellan anfallare som hoppar in över målområdet).

3. Man-mot-man försvar på motståndarnas planhalva

Det försvarande laget spelar man-mot-man försvar på motståndarnas planhalva. Det anfallande laget gör inget seriöst försök att anfalla mot målet. Observationskriterier är:

- Ageranden (studs, dribbling, passningar) som inte syftar till att anfalla mot målet där spelaren med bollen inte sätts under press av en motståndare;
- En lång passning spelas till lagets egen planhalva, även om andra alternativ var tillgängliga;
- Spelaren med bollen studsar bollen på plats medan han står stilla.

5. Avkast (10:3)

Som en vägledande princip för tolkningen av regel 10:3 bör domarna ha i åtanke att uppmuntra lagen att använda sig av snabbt avkast. Därmed menas att domarna ska undvika att vara pedantiska och de bör inte söka möjligheter att ingripa mot eller bestraffa lag som försöker ett snabbt avkast.

Som exempel måste domarna undvika att låta noteringar eller andra uppgifter hindra deras beredskap att snabbt kontrollera spelarnas placering. Plandomaren bör vara klar att blåsa i samma ögonblick som kastaren intar korrekt position under förutsättning att det inte föreligger något klart behov att korrigera andra spelares placering. Domarna måste också tänka på att kastarens medspelare får röra sig över mittlinjen så snart signal har givits. (Detta är ett undantag från den principiella bestämmelsen för utförandet av formella kast).

Utförande utan avkastområde

Även om regeln föreskriver att kastaren måste ha en fot på mittlinjen och befinna sig inom 1,5 meter från mittpunkten bör domarna inte vara överdrivet noggranna och bekymra sig om centimetrar. Huvudsaken är att undvika oklarhet och osäkerhet för motståndarna beträffande när och var avkastet har gjorts.

De flesta spelplaner har dessutom inte markerad mittpunkt och några planer kan även ha mittlinjen avbruten av reklam på mitten.

I sådana fall måste både kastaren och domaren av förklarliga skäl uppskatta den korrekta placeringen och varje krav på exakthet skulle då vara orealistisk och olämplig.

6. Definition av ”klar målchans” (14:1)

Meningen med regel 14:1 är att en klar målchans föreligger när:

a) en spelare som redan har bollen och kroppen under kontroll invid motståndarens målgårdslinje har möjlighet att skjuta på mål utan att någon motståndare har chans att med korrekta medel hindra skottet. Detta gäller också om spelaren ännu inte har bollen men är redo för en omedelbar bollmottagning. Det får inte finnas någon motspelare i en position som kan förhindra en bollmottagning med regelrätta metoder;

b) en spelare som har boll- och kroppskontroll, springer (eller dribblar) ensam mot målvakten i en kontring utan att någon annan motståndare har möjlighet att komma framför honom och stoppa kontringen. Detta gäller också om spelaren ännu inte har bollen men är redo för en omedelbar bollmottagning och motståndarmålvakten genom kollision, enligt regel 8:5 kommentar, hindrar mottagningen av bollen. I detta specialfall är positionen av de övriga försvararna ovidkommande;

c) målvakten har lämnat sin målgård och en motspelare med boll- och kroppskontroll har en klar och ohindrad möjlighet att kasta bollen i det tomma målet.

7. Spelavbrott genom tidtagare eller delegat (18:1)

Om tidtagaren eller delegaten ingriper när spelet redan är avbrutet så startar spelet igen med det kast som motsvarar orsakerna till spelavbrottet Om tidtagaren eller delegaten ingriper och därigenom avbryter spelet när bollen är i spel gäller följande reglering:

A Felaktigt byte eller felaktigt inträdande av spelare (regler 4:2-3, 5-6)

Tidtagaren (eller delegaten) måste i princip avbryta spelet omedelbart, utan hänsyn till fördelsreglerna enligt regel 13:2 och 14:2. Om på grund av ett sådant avbrott, orsakat av det försvarande laget, en klar målchans förstörs måste ett 7-meterskast ges enligt regel 14:1a. I alla övriga fall återupptas spelet med ett frikast.

Den felande spelaren bestraffas i enlighet med regel 16:3a. Emellertid, i händelse av ett felaktigt inträde enligt regel 4:6 vid en klar målchans, ska spelaren bestraffas i enlighet med regel 16:6b i samverkan med regel 8:10b.

B Avbrott av andra orsaker, t.ex. osportsligt uppträdande i avbytarområdet.

a. Ingripande av tidtagaren

Tidtagaren bör vänta till nästa spelavbrott och därefter informera domaren.

Om tidtagaren ändå avbryter spelet medan bollen är i spel så återupptas spelet med ett frikast för det lag som var i besittning av bollen vid avbrottet. Om

avbrottet orsakades av en ojusthet från det försvarande laget och därigenom en klar målchans förstördes måste ett 7-meterskast utdömas enligt regel 14:1b.

Detsamma gäller om tidtagaren avbryter spelet genom en begäran om en lag-timeout, och domarna nekar laget timeouten därför att det inte är möjligt. Om en klar målchans förstörs genom avbrottet måste ett 7-meterskast utdömas.

Tidtagaren har inte rätt att utdela en bestraffning mot en spelare eller ledare. Detsamma gäller domarna om de inte själva har observerat regelbrottet. I sådana fall kan de bara ge en informell varning. Om den rapporterade regelöverträdelsen faller under regel 8:6 eller 8:10 så måste en skriftlig rapport inlämnas.

b. Ingripande av en delegat

Teknisk delegat från IHF, ett kontinentförbund eller ett nationellt förbund som är i tjänst i matchen har rätt att informera domarna om en möjlig förseelse mot reglerna (utom i händelse av att domarnas beslut är baserat på en observation av fakta) eller om en förseelse mot avbytarområdesreglerna. Delegaten får avbryta spelet omgående. I detta fall återupptas spelet med ett frikast för det lag som inte begick förseelsen som medförde avbrottet.

Om avbrottet var orsakat av en förseelse från det försvarande laget och avbrottet orsakade att en klar målchans förstördes så måste ett 7-meterskast i enlighet med regel 14:1a ges. Domarna är skyldiga att ge personliga bestraffningar i enlighet med instruktioner från delegaten.

Fakta relaterade till förseelse mot regel 8:6 och 8:10 ska skriftligt rapporteras.

8. Skadad spelare (*4:11*)

Om en spelare på spelplanen verkar vara skadad måste följande åtgärder vidtas:

a) Om domarna är absolut säkra på att den skadade spelaren behöver medicinsk behandling på spelfältet ska de omedelbart visa domartecken ***15 och 16***. Efter att ha fått behandling måste spelaren följa föreskrifterna i regel 4:11 andra stycket.

Vid alla övriga tillfällen ska domarna be spelaren att gå ut och få behandling utanför spelplanen. Om detta inte är möjligt för den skadade spelaren ska domarna visa domartecken 15 och 16. Regel 4:11 andra stycket gäller.

Förseelser mot dessa föreskrifter ska bestraffas som osportsligt uppträdande.

Om en spelare som måste lämna spelplanen under tre anfall och får en tvåminutersutvisning så är spelaren tillåten att återinträda i spelet direkt efter sin utvisning oavsett hur många anfall som spelats.

Om lagets ledare vägrar att ge nödvändig behandling till en spelare ska lagansvarig bestraffas progressivt (se regel 4:2, tredje stycket).

Tidtagaren och sekreteraren eller delegaten är ansvariga för att räkna antalet anfall. De informerar det berörda laget så snart som spelaren är tillåten att återinträda på spelplanen.

b) Ett anfall startar när laget är i besittning av bollen och slutar när ett mål görs eller när det anfallande laget förlorar besittning av bollen.
Om laget är i besittning av bollen när dess spelare behöver behandling räknas detta anfall som det första anfallet.

c) Regel 4:11 andra stycket gäller inte i följande fall:

- Om behovet av behandling av skada på spelplanen är orsakat av en regelförseelse av en motståndare som för detta blir

- progressivt bestraffad av domarna;

- Om målvakten blir träffad i huvudet av en boll och behandling på spelplanen är nödvändig.